

Un popândău ziceam că-i plopândău

Constanța Buzea

Cum puneă mama sare în bucate,
Cum tata puneă-n supă lui piper,
Tot astfel presăram până mai ieri
Peste cuvintele abia-nvățate
Sunetul L, litera L în toate,
Și făceam haz cum le-auzeam
Schimbate:

Un popândău ziceam că-i plopândău,
Câinii pătați cu pletece plătrate,
Veneau să latre în caietul meu
Plisicile cu plurici mici pe spate.

O plăsărică ciriplea în plom,
Eu ronțăiam plișcoturi și blomboane,
Trecea pe stradă-n plardesiu un om,
Pe blicicleta lui cu cinci claxoane.

Un băiețel ducea un mic blidon
Cu gaz, în mână, fluierând ușor,
Și-un tip cu plălărie și blaston,
Părea un plinguin într-un plicior.

Mâine-ploimâine o să treacă vara,
Și păsările vor zblura frumos,
Doar vrabia, porumbelul mic și cioara
Nu vor pleca spre sudul călduros.

Vom sta la iarnă toți cu cartea-n mână
Și vom citi „Plunguța cu doi blani”,
Va fi peste pământ atunci stăplână
Zăplada albă, moale ca o lână.

Și vânători cu pluștile-ncărcate
Or să vâneze vulpi, mistreți colțoși,
Și toți vom fi atenți la câte toate
Se-ntâmplă în povești cu Fletei-Frumoși.